

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318536
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118318536.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom M. H. X/B., XXX XX C., o zaplatenie 652,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 09.2019 č.k. 42C/44/2019-179, takto

rozhodol:

Krajský súd odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie rozhodol v tomto spore rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 652,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 652,76 eur od 05.07.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozhodnutia citoval súd prvej inštancie ust. § 137 písm. a), § 274, § 275, § 277 ods. 2, § 277 ods. 3 CSP, ako aj ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V písomnom vyhotovení rozhodnutia ďalej súd prvej inštancie uviedol, že v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že právny zástupca žalovaného doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 10.09.2019 (o 06:03 hod.), ktoré bolo dané do dispozície súdu dňa 10.09.2019 pred začatím pojednávania. Pojednávanie bolo nariadené na 10.09.2019, pričom o termíne pojednávania vedel právny zástupca žalovaného už od 11.07.2019. Z obsahu podania nevyplýva, že by sa právny zástupca žalobcu nemohol zúčastniť na pojednávaní z vážnych a náhlych dôvodov, pre ktoré sa nemohol dostaviť na pojednávanie. V danom prípade tak súd konštatuje, že ospravedlnenie neúčasti s ohľadom na dôvody v ňom uvedené nebolo podané včas. Vo vzťahu k dôvodom ospravedlnenia neúčasti súd konštatuje, že neúčasť ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami, pracovnou vyťaženosťou a hospodárnosťou konania, tieto nebolo možné zo strany súdu bez ďalšieho vyhodnotiť ako vážne okolnosti v súlade s § 274 CSP. Okresný súd konštatuje, že vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní posudzuje voľnou úvahou súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (napr. choroba, úraz, úmrtie v rodine...). Okresný súd má za to, že sa musí jednať o také okolnosti, ktoré sú vzhľadom na svoju povahu spôsobilé účasť na pojednávaní ospravedlniť. Príčina, prečo sa strana sporu, či jej právny zástupca, pojednávania zúčastniť nemôže a z ktorej dôvodu žiada o

ospravedlnenie neúčasti sa musí s ohľadom na povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, či rozsahom. Okresný súd má za to, že neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť žalovaného a jeho právneho zástupcu v rozhodnom čase (v čase termínu pojednávania) nie je bez ďalšieho, a to bližšej konkretizácie a tiež preukázania, vážnou okolnosťou, ktorá by objektívne znemožnila žalovanému a jeho právnenému zástupcovi účasť na vytýčenom termíne pojednávania. Súd nemôže akceptovať podanie, v ktorom právny zástupca iba uvádza, že on a žalovaný má pracovné povinnosti a je pracovne vyťažovaný. Okresný súd má za to, že je potrebné zo strany žalovaného a právneho zástupcu súdu uviesť aké konkrétne skutočnosti bránili alternatívnemu riešeniu (napr. substitúcia...), aké konkrétne efektívne opatrenia prijali na prejednanie veci na vytýčenom termíne pojednávania a pod. Pokiaľ ide o samotného žalovaného je potrebné zdôrazniť, že žalovaný v danej veci je veľkou obchodnou spoločnosťou, akciovou spoločnosťou, fungujúcou na trhu už niekoľko rokov, poisťovňou, ktorá má bez pochyby aj právne oddelenie, a teda súd bez ďalšieho nevidí dôvod, na základe ktorého by bola znemožnená žalovaným poverenej osobe účasť na pojednávaní. Je potrebné zdôrazniť, že záujem právneho zástupcu (jeho neodkladné pracovné povinnosti) vo vzťahu k strane sporu (klientovi) je až druhoradý. Vážnou okolnosťou podľa názoru okresného súdu nie je ani iba všeobecné konštatovanie o hospodárnosti konania (nenavyšovanie trov konania), bez ďalšieho. Primárnym je záujem na hospodárnom a zároveň efektívnom prejednaní veci bez zbytočných prietahov a tiež záujem žalujúcej, ale aj žalovanej strany, ktorý sa môže podľa názoru súdu docieľiť najmä prítomnosťou oboch strán konania na pojednávaní. Vzhľadom na splnenie zákonom ustanovených podmienok súd rozhodol na pojednávaní dňa 10.09.2019 rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP. Nad rámec súd konštatuje, že k rovnakému právnenému názoru dospel aj Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 7Co/313/2018 zo dňa 28.02.2019, v ktorom konštatoval, že "za včasné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nemožno považovať postup, ktorým strana ospravedľňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní podaním doručeným súdu deň pred vytýčeným termínom pojednávania, navyiac v neskorých večerných hodinách, ak ospravedlnenie nespočíva v objektívnych okolnostiach, v nemožnosti sa dostať na pojednávanie (napríklad úraz, choroba strany sporu alebo jeho zástupcu a podobne). Takýmito okolnosťami nenaplnujúcimi podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP nie sú okolnosti u žalovaného a jeho zástupcu uvádzané v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní v podaní z 10.09.2018 - neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, hospodárnosť konania." V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Nakoľko súd žalobe žalobu v plnom rozsahu vyhovel, úspešnou stranou v tomto konaní bol žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ako neúspešnej strane a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vyjadril svoje presvedčenie, že inštitút rozsudku pre zmeškanie slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný pritom vo vedenom konaní nebol nečinný. Žalovaný podaním zo dňa 9.9.2019 ospravedlnil svoju neúčasť a jeho právneho zástupcu na pojednávaní vytýčenom na deň 10.9.2019, pričom svoje ospravedlnenie odôvodnil neodkladnými pracovnými povinnosťami a pracovnou vyťaženosťou, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania. Zároveň súd informoval o tom, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti, resp. bez prítomnosti jeho právneho zástupcu. Odvolateľ bol toho názoru, že pokiaľ súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle čl. 4 základných princípov CSP per analogiam postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného o tom, že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Na základe uvedeného bol toho názoru, že v konaní neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne a žiadal jeho potvrdenie odvolacím súdom. Zároveň si pre prípad úspechu v sporovom konaní uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žiadne z tvrdení produkovaných žalovaným v podanom

odvolaní nevyvracia správnosť postupu súdu prvej inštancie. Zásadu hospodárnosti konania s ohľadom na nenavyšovanie trov sporu nemožno povyšovať a uprednostňovať pred riadnym prejednaním veci na ústnom pojednávaní, ktoré bolo vytýčené na deň 10.9.2019. Nesúhlasil ani s tým, že vážnym dôvodom ospravedlnenia neúčasti žalovanej sporovej strany na pojednávaní konanom dňa 10.9.2019 bola pracovná vyťaženosť, v súvislosti s čím poukázal na ustanovenia zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii týkajúce sa možnosti advokátskej kancelárie poveriť advokátskeho koncipienta zastúpením pri vykonaní jednotlivých úkonov právnej služby, prípadne možnosťou dať sa v konaní zastúpiť iným advokátom. Žalobca na rozdiel od žalovaného nevidel možnosť aplikovať postup súdu podľa § 183 ods. 4 CSP, a to ani analogicky. Ospravedlnenie žalovaného nebolo podľa názoru žalobcu vykonané včas a z dôvodu vážnych okolností a boli splnené kumulatívne podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu, ktoré mu bolo prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 18.11.2019 nevyjadril. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

6. Primárne odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s procesným postupom okresného súdu na pojednávaní konanom dňa 10.9.2019, ktorý pri kumulatívnom splnení podmienok v zmysle § 274 CSP vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného.

7. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalovaného, ktorý sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené vo veci okresným súdom, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, okresný súd postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle ust. § 274 CSP vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný totiž nerešpektoval okresným súdom uložené povinnosti a tomu zodpovedala forma a výsledok konania.

8. Ako zužujúci sa javí výklad poskytnutý žalovaným v podanom odvolaní o tom, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v konaní nebol nečinný. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného tak, ako je upravený v ustanovení § 274 CSP, pôsobí ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, ktorá vyplýva z porušenia procesných povinností strany - konkrétne sa jedná o sankciu za neospravedlnenú neprítomnosť žalovanej sporovej strany na pojednávaní. Skutočnosť, že žalovaný v predchádzajúcej fáze konania vykonal procesný úkon (napr. podal odpor) bez ďalšieho nezakladá nemožnosť vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

9. Splnenie podmienok pre možnú aplikáciu procesného postupu súdu podľa § 274 CSP žalovaný v podanom odvolaní nenamietal. Okresný súd skonštatoval splnenie podmienky včasnosti ospravedlnenia neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 10.9.2019, ktorý právny záver odvolateľ logicky, s prihliadnutím na žiadaný odvolací petit, nenamietal. Z obsahu podaného opravného prostriedku žalovaného je zrejmé, že sa nestotožnil s posúdením okolností, ktoré v ospravedlnení ako dôvod neprítomnosti na pojednávaní žalovaná sporová strana súdu uviedla.

11. Ospravedlnenie žalovaného a jeho právneho zástupcu, ako správne konštatoval okresný súd, nespočívalo v takých objektívnych okolnostiach, pre ktoré by bolo možné uvažovať o reálnej nemožnosti žalovanej sporovej strany dostaviť sa na pojednávanie (napríklad úraz, choroba strany sporu alebo jeho zástupcu a podobne). Naopak, žalovanou sporovou stranou uvádzané okolnosti (neodkladné pracovné

povinnosti, pracovná vyťaženosť, hospodárnosť konania) bez ďalšieho nemožno považovať za vážne, splňajúce atribút nemožnosti vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

12. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na možný postup súdu podľa § 183 ods. 4 CSP, je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaný v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní iba vysvetlil dôvod neprítomnosti na pojednávaní bez toho, aby zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo ani povinnosťou súdu postupovať v zmysle tohto zákonného ustanovenia, nakoľko jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 písm. a) a b) CSP a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 CSP vo vzťahu k § 274 písm. b) CSP do úvahy neprichádza. Napokon v podanom odvolaní žalovaný neuviedol ani žiadne skutočnosti v zmysle ust. § 277 ods. 2 CSP, ktorými by namietal, že pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie, zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu.

13. Vo vzťahu k prípustnosti odvolania odvolací súd uvádza, že odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo bolo predmetom konania, či súd prvej inštancie žalobe vyhovel alebo ju zamietol, resp. jej sčasti vyhovel a vo zvyšnej časti ju zamietol. Z takto široko vymedzenej prípustnosti zákon pripúšťa tri výnimky, ktorých výpočet je taxatívny a nemožno ho rozširovať. Prvú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe uznania nároku podľa § 282 a nasl. CSP. Druhú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe vzdania sa nároku podľa § 286 a nasl. CSP. Poslednú tretiu výnimku tvorí rozsudok pre zmeškanie alebo inak povedané kontumačný rozsudok v zmysle § 273 a nasl. CSP. Napriek tomu, že voči týmto rozsudkom odvolanie nie je v zásade prípustné, zákon aj voči týmto trom typom rozsudkov odvolanie výnimočne pripúšťa. Prípustnosť však v zmysle § 356 písm. b) CSP viaže len na dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak strana dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa tento súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania.

14. Žalovaný v podanom odvolaní dôvod prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného nepreukázal. Procesnoprávnym dôsledkom odvolania podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, je jeho odmietnutie v zmysle § 386 písm. c) CSP, na základe čoho odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol.

15. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné - v danom prípade žalovaného. V nadväznosti na uvedené krajský súd podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)